

på grund av sin sjukdom eller sitt lyte måste begagna taxi. De flesta av de behandlingsformer, som nu avses bli intagna i lagen, är ju för övrigt av den art, att de inte kan lämnas ambulatoriskt.

För den sjukförsäkrade allmänheten framstår det också som svårbegripligt att ersättning inte lämnas för resor till laboratorier, där prover av olika slag tas av annan än läkare. Sjukförsäkringskassorna lämnar efter en tämligen nyligen genomförd ändring ersättning för kostnaderna för proven efter vissa regler, men resekostnaden får medlemmen helt betala själv trots att proven föreskrivits av läkare och föregås och efterföljs av läkarbesök i anslutning till provtagningen. Det kan ifrågasättas huruvida inte sådana resor till laboratorier borde i ersättningsavseende likställas med resor för erhållande av läkarvård.

Det torde också föreligga starka skäl för att försäkrads kostnad i anledning av resor till konvalescenthem upptagna på riksförsäkringsanstaltens förteckning skulle ersättas av sjukförsäkringskassa.

Under den ovan anförda motiveringen hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär utredning om en sådan ändring av sjukförsäkringslagen att ersättning utgår för resor i och för sjukvårdande behandling av här ifrågasatt slag, för resor för tagande av laborationsprov samt för resor till viss konvalescentvård.

Stockholm den 20 januari 1961

Margareta Nordström

Gunnar Edström

Ruth Hamrin-Thorell

Per Jacobsson

Nr 80

Av herr **Sundin**, ang. samordningen mellan yrkesskadeförsäkringen och allmänna sjukförsäkringen.

(Lika lydande med motion nr 99 i Andra kammaren)

Stockholm den 20 januari 1961

Sven E. Sundin
